

Arbejdsstraffen. Jeg vil ikke sige, at Nogen vilde vove at experimentere med Fængselsstraf eller Arbejdsstrafs Anvendelse, blot for at gjøre det; men det kunde naturligtviis tænkes, at der i Regjeringen kunde findes Theoretikere, som netop havde en særlig Øyst til at anstille Experimenter med nye fremkomne Theorier, angaaende den bedste Maade at straffe en Forbrydelse paa, og det vilde maastee være betænkeligt at aabne Udgang til, at dette kunde blive saa let, som det vilde blive, naar det blev fastsat, at der igjennem en kongelig Anordning kunde foretages Forandring i de Regler, der hidtil have været gjældende i saa Henseende. Det er nemlig i det Væsentlige disse Regler, der ere optagne i det her foreliggende Lovudkast, og dette er skeet ogsaa af Hensyn til, at man ikke for Tiden har nogen Erfaring, der kunde berettigede til at stille Forslag til Forandring deri. Der er egentlig heller ikke fra den ærede Forslagsstillers Side fremkommet noget til en Forandring i de gjældende Regler sigtende Forslag, men kun Forslag til at gjøre en saadan Forandring lettere i en nær Fremtid. — Det Endringsforslag, der under Nr. 8 er stillet af tre ærede Rigsdagsmænd, gaaer, som allerede bemærket af andre Talere, ud paa at retablere de nu gjældende Lovgivningsbestemmelser. Det er vel saa, at Grændsen for Strafarbejde efter Retspraxis nu er 8 Maanedere, men det vil sees af Commissionsforslagets Motiver, at det ikke alene er den sidst nedsatte Commission, men ogsaa den forrige, der har anseet en Forandring i saa Henseende til 6 Maanedere for tilraadelig. Jeg har heller ikke kunnet føle mig overbevist om, at Ulemperne ved en saadan Forandring skulde være saa store, som de bleve skildrede af det ærede Medlem for Røbenhavn's 7de Valgkreds (Casé), og navnlig troer jeg ikke, at man paa Grund deraf behøver at frygte en Sammenblanding af de to Strafarter: Bånd og Brød og Forbedringshusarbejde. Den tidligere Lovgivning paralleliserede 6 Maaneders Strafarbejde med 6 Uger 5 Dage Bånd og Brød, netop alene fordi den affaffede Strafarbejde i en saa kort Tid; men naar den nye Lovgivning opstiller begge disse Straffe som bestaaende, er det ikke den samme,

men netop en meget forskjellig Straf, der opstilles. Arbejdsstraffen indeholder altid i qualitativ Henseende en væsentlig Forøgelse af Straffen, hvorfor man, saalænge man anseer Bånd- og Brødsstraf for tilstrækkelig, ikke vil vælge Arbejdsstraffen; men at man, naar det findes, at Fængselsstraf ikke længer er tilstrækkelig som Straf for Forbrydelsen, kan bestemme sig til en ringere Grad af Strafarbejde, turde dog ikke i og for sig ansees som underligt. Det er ganske vist vanskeligt at sige, hvor Grændsen i saa Henseende kan være; man kan finde, at 6 Maanedere, naar de forkortes til 4 Maanedere som ubstaaende i Enkeltcelle, ere for kort en Tid, men man kan ogsaa finde, at 6 Maanedere i Enkeltcelle ere for kort en Tid. Det kommer i saa Henseende meget an paa vedkommende Forbryders Individualitet, og jeg troer ikke, man absolut vil kunne sige, at 4 Maanedere er for kort en Straffetid til, at Straffen kan udøve nogen Virkning paa vedkommende Forbryder. Efter det Kendskab, jeg har til den Maade, hvorpaa Straffen udstaaes i Cellefængsler, troer jeg ikke, at den Uro, hvori vedkommende Fange kan befinde sig ved Indsættelsen, skulde være saa længe, at den kunde udøve nogen væsentlig Indflydelse paa hans Sindsstemning under den tilbagestaaende Deel af Straffen og bewirke, at denne ikke ret kommer til at gjøre Indtryk paa ham. At han kommer i Berøring med forskjellige Personer i Strafanstalten, er ganske vist; det vil han, efter det System, som er gennemført hos os, under hele sin Straf gjøre i større eller mindre Grad, og navnlig vil saavel Undervisning i Skolen som ogsaa Besøg af Sjælesørger og Læge kunne fortsættes langt ud over baade 4 og 6 Maanedere. Jeg skal indrømme, at det maastee kan være noget tvivlsomt, hvilken Grændse man i saa Henseende skal ansee for den rette, men jeg troer ikke, der er noget absolut Forkasteligt ved den Grændse af 6 Maanedere, som er opstillet i Lovudkastet, eller at der egentlig er nogen afgjørende Grund til at foretrække den ældre Grændse af 8 Maanedere, undtagen netop den, at den er ældre. Det Endringsforslag, der er stillet under Nr. 10, hvortil tildeels ogsaa Forslaget under Nr. 11 slutter sig, har jeg forsaavidt ikke noget Væsentligt at er-